

Kl. 14:08

Første næstformand (Svend Auken):

Vi siger tak til ordføreren for forslagsstillerne.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning bliver henvist til Udvalget for Forretningsordenen. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

13) Forhandling om redegørelse nr. R 7: Ministeren for ligestillings redegørelse for ligestilling 2008 og perspektiv- og handlingsplan for ligestilling 2009.

(Anmeldelse 27.02.2009. Redegørelsen givet 27.02.2009. Meddelelse om forhandling 27.02.2009).

Kl. 14:08

Forhandling

Første næstformand (Svend Auken):

Forhandlingen er åbnet. Fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 14:09

(Ordfører)

Ellen Trane Nørby (V):

Jeg vil gerne starte denne ligestillingsredegørelsesdebat, vi skal have her i dag, med at sige tak til ligestillingsministeren for en god og konkret perspektiv- og handlingsplan 2009 på ligestillingsområdet.

I Venstre hilser vi det velkommen, at der med planen sættes 15 konkrete mål for ligestilling frem til 2015, og det er vel at mærke 15 meget væsentlige områder, 15 meget ambitiøse områder, hvor regeringen jo også forpligter sig til at der skal ske en konkret udvikling.

I Venstre hilser vi det velkommen, at den her perspektiv- og handlingsplan ikke bare lægger op til, at vi nu sætter nogle mål for det kommende år, for vi ved alle sammen, at udvikling og resultater også på ligestillingsområdet forudsætter, at vi ikke hvert år sætter nye mål, at vi ikke hvert år vender kajakken hundrede og firs grader, men at vi i stedet for holder fast også ved de lange, seje træk.

Derfor glæder det os i Venstre, at vi nu sætter 15 helt konkrete mål og områder, hvor vi systematisk skal måle på ligestillingen i Danmark og måle, hvordan det går, hvor det går fremad, hvor der skal mere til, og hvor det beklageligvis er gået helt i stå.

Ligestillingsdebatten her i 2009 er jo i høj grad ikke en enkeltsagsdebat, den handler ikke udelukkende om 2-3 konkrete ændringer i samfundet. Det er en debat, som strækker sig politisk meget videre omkring.

Ligestilling er også holdningsbearbejdelse i det danske samfund. Ligestillingsdebatten handler også om, at cheferne opfordrer de mandlige ansatte til at tage deres del af barselorloven og gør det til normen på arbejdspladsen, at både kvinder og mænd tager aktivt del i nogle måneder af deres barns første leveår. Man udelukker heller ikke på forhånd kvinder fra at nå topstillinger, fordi man tror, de ikke er interesse-rede, når de har børn og familie, der skal passes og plejes.

På samme måde er vi også nødt til at have fokus på, at når der skal udpeges personer til bestyrelsesposter, må der ikke ligge en automatreaktion til grund for udpegningen; vi må sikre, at det bliver synliggjort, at det, for at den gode bestyrelse kan fungere, også ofte kræver, at der bliver kigget på tingene både fra den ene og den anden side. Det ved vi også fra de undersøgelser, der er lavet om mangfoldighed i bestyrelsesarbejdet.

Ud over det med flere kvinder i bestyrelserne kommer det på tale med flere kvinder i politik og i høj grad i kommunalpolitik. Der er ingen tvivl om, at det er et demokratisk problem, hvis den valgte forsamling ikke bredt afspejler den befolkningsgruppe, den skal repræsentere. Det er jo ikke nødvendigvis, fordi kvinder stemmer på kvinder og mænd stemmer på mænd, men vi ser desværre en tendens til, at der ikke er kvinder nok, der stiller sig til rådighed på listerne til kommunalvalget. Og derfor er vi i Venstre glade for det fælles initiativ, der er taget, og som ligestillingsministeren har sat sig i spidsen for, for at sikre, at vi forhåbentlig får flere kvinder i kommunalpolitik. Det er vigtigt, at vi får løftet procentdelen af kvinder fra de lidt over 27 pct., der i dag er repræsenteret i kommunalbestyrelserne, til et væsentlig højere tal. Og det er også vigtigt, at vi tager fat i alle partier og opfordrer kvinderne til at være mere aktivt til stede på vores lister.